כג: קן סתומה פרק שני קנים

ויא"ש השביעית לא הפסידה בלום. אואם פרח מן המתות לבולן הרי בולן יומותו: ד בקן סתומה וקן מפורשת פרח מן הסתומה למפורשת יקח זוג לשני חזר או שפרח מן המפורשת ראשון הרי בולן יומותו: ה גחטאת מבאן ועולה מכאן וסתומה באמצע פרח מן האמצע לצדדין אחד הילך ואחד הילך לא הפסיד בלום אלא יאמר זה שהלך אצל חטאות חטאת וזה שהלך אצל עולות עולה חזר לאמצע האמצעיים יתותו אלו יקרבו חטאות ואלו יקרבו עולות חזר [ו] או שפרח מן האמצע לצדדין הרי בולן יומותו: ז אין מביאין תורין בנגד בני יונה ולא בני יונה בנגד תורין כיצד האשה שהביאה חטאתה תור ועולתה בן יונה תכפול ותביא עולתה תור [עולתה תור] וחטאתה בן יונה תכפול ותביא עולתה בן יונה בן עזאי אומר הולכין אחר הראשון [ו] [ח] האשה שהביאה חטאתה ומתה יביאו יורשין עולתה עולתה ומתה לא יביאו יורשין חטאתה:

הדרן עלך קן סתומה

ט במה דברים אמורים בכהן הנמלך אבל בכהן שאינו נמלך אחת לזו ואחת לזו שתים

ויא"ש שביעית לא הפסידה בלום. בפרישה מאכרונה דאין לגזור משום מאכרונה ו) דכיון דכל קלעים מתות לו שייך למיגזר מידי: ואם פרח מבין המתות לבולן יומותו. פי' מכין המתות דעלמא אבל הכך בהכלן לו הוי פרח בעלמא כדפרישית. ומכך בעלי התפעולות יש מהן מיתכת קרבן ולהי ויש מהן קרבן עפה. אם אמיתכ קרבן ולהי מפיתכת. ואם אמיתכ קרבן עפה מאומה לכפול יחד ולהקטיר. ואם אמיתכ אי אפשר מלומה אם כת אחוכה כל השעות נעפה אבל אם אחוכה אחת מהן כת שעה על כל פסוקות: ד קן סתומה. פי' קן שלא נתפרש זו מעלה זו עולה: וקן מפורשת. אחר שנתפרש זו מעלה זו עולה: ופרח גוזל מקן סתומה לתוך המפורשת. ופ"ה שפרח לתוכם גוזל (נכתב) מהכלנו מפורשת ואינו מכיר עתה לאיזה מהשתי כ): יקח זוג לשני. ולכן הכלנם יתותו מהשתי ועולה משלהן יתותו יחד. ואם אחוכה מזו אחד מתוך שלשה לקן לחטאת ג): או שפרח מן המפורש לראשון. לסתומה ואינו מכיר הכלנו. אם היו מעלה אי עולה: בולן יומותו. שאינו יודע אם עולה שנתערבה בקן סתומה ויקריב מהן עולת שכהן סותה ד): ה חטאת מבאן. פי' מלד אחת מן מעלה ומלד אחת ג' ים עולה. ובמאכעתו קן סתומה. ופרח מקינן סתומה גוזל לכאן ונחל לכאן: לא הפסידה בלום. שאחת מהעותות. כי הכהן יקנב אחת שהלכו אצל מהעותות לאחת מהעותות ואוהן שהלכו אצל עולות לעולות: חזר לאמצע. אחד מבאן ואחד מבאן כן אחוכ לן אחוכ לאחוכ לאמצע ואינו יודע אם מלד ג' אוכ לו אוכ לדדין. ה"ג ואם שכאוכ נמצאים לו שפרח לצדדין. פי' שהלך אחד לכאן ואחד לכאן ואינו יודע אם אחמצעי לן אחמצע שפרח לצדדין אוכ לו אוכ לדדין דקשיקא לאוהן: חזר ופרח מן האמצע לצדדין. ה"ג ואם שכאוכ נמצאים לו